У пошані до піонерів — лицем до молоді!

СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК — UKRAINIAN DAILY

Редакція і Адміністрація: "Svoboda", 81-83 Grand St. Jersey City. N.J. 07303
434-0237
434-0807
УНСоюзу: 435-8740
— Тел. з Ню Йорку: —
BArcly: 7-4125
УНСоюзу: BArcly 7-5337

РІК LXXVII. Ч. 34. П'ЯТНИЦЯ, 20-го ЛЮТОГО 1970 ДЖЕРЗІ СИТІ і НЮ ЙОРК, ЦЕНТІВ 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, FRIDAY, FEBRUARY 20, 1970 No. 34. VOL. LXXVII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Четвер, 19 лютого 1970

В АМЕРИЦІ

ДЕМОКРАТИЧНІ КОНГРЕСМЕНИ БІЛЬШІСТЮ 192-ох до 23-ох голосів відкинули внесок конгресменів лібералів, щоб схвалити недовір'я довголітньому спікерові Палати Джанові МекКормекові. Спікер МекКормек вдоволений з такого висліду голосування. Та численні конгресмени голосували проти внеску про недовір'я не тому, що вони схвалюють працю МекКормека, а тому, що бажають схвалити широку реформу реґуляміну в Палаті Репрезентантів, головно хочуть змінити теперішню систему сеньйорату, згідно з яким обсаджуються становища голов конгресових комісій.

ПРЕЗИДЕНТ НІКСОН НАЙМЕНУВАВ НА ГОЛОВУ Крайової Ради в справі робітничих взаємин 47-річного адвоката з Чикаго Едварда Б. Міллера, який досі працював як представник бизнесменів. Його уважають за компромісового кандидата, який повинен вдоволити і працедавців і робітників. Але голова Американської Федерації Праці — Конґресу Індустрійних Організацій Джордж Міні заявив, що він виступатиме проти того, щоб Сенат затвердив цю номінацію, бо це становище не повинен займати ані той, хто працював для великих корпорацій, ані той, що був працівником робітничих спілок.

В НЮ ЙОРКУ В 1969 РОЦІ ЗГИНУЛИ внаслідок того, що спожили завелику дозу наркотиків 210 юнаків і юначок у віці нижче 20-ох років. Раптове поширення наркотиків між учнями у віці 12, 13 і 14-ох років стурбувало не тільки батьків, але і провідників численних американських організацій, не тільки тих, що дбають про виховання молоді, але й тих, що дбають про моральний і здоровий стан американського народу. Представники різних організацій вирішили на зборах в готелі Білтмор в Ню Йорку більше дбати про молодь, яка щораз більше вириваєтьcя з-під впливу батьків і виховників.

ГРУПА КОНГРЕСМЕНІВ ЗІ СТЕЙТІВ Ню Йорк і Ню Джерзі твердить, що найбільше занечищують повітря авта своїм димом. Цю групу очолює конгресмен із Ню Йорку Лїонард Фарбстейн. Ця група видала звіт, в якому заявляє, що за кілька років можна б зліквідувати занечищування повітря автами, коли б Федеральний Уряд захотів виконати свій обов'язок — дбати про здоров'я американського населення. В опублікованім звіті стверджується, що автомобільна промисловість робить все, що може, щоб зберегти теперішні авта, але фахівці заявляють, що авта могли б бути порушувані паровими або газовими турбіновими моторами, які не занечищували б повітря.

ВДОВА ПО ПОКІЙНІМ ЄПИСКОПОВІ Єпископальної Церкви Джеймсові А. Пайкові в Каліфорнії пані Дайен Кеннеді Пайк твердить, що вона дістає вісті від свого покійного чоловіка. Єпископ Пайк зрезиґнував був із свого становища і поїхав із дружиною до Палестини вивчати початки християнства. Там заблудив був в пустині, не маючи пального, і поки його віднайшла жінка, помер. Пані Пайк твердить, що дістає вістки від покійного, про його побут в пустині, про смерть, про її дальше життя після його смерти та про природу їхніх взаємин в цих нових вимірах. Покійний Єпископ Пайк цікавився окультизмом після смерти свого 20-річного сина.

У СВІТІ

НА ЛЕТОВИЩІ В МЮНХЕНІ АРЕШТОВАНО в минулу середу 3-ох молодих арабів, які прибули туди з Югославії. Німецька поліція діяла на заклик пільота югославського літака, якому поведення тих трьох пасажирів здавалось підозрілим. Коли вони вийшли з літака до ресторану в будинку летовища — вони залишили в літаку свої плащі, а в них — револьвери. Після арештування їх — знайдено при них ще більше зброї та документи, з яких виходило ясно, що вони плянували схопити ізраїльський літак, який мав відлетіти внедовзі з мюнхенського летовища, скерувати його до одної з арабських північно-африканських країн та перезвати його „Палестина".

ПРЕЗИДЕНТ ЗАХІДНЬОЇ НІМЕЧЧИНИ ГУСТАВ ГАЙНЕМАН ВЗЯВ УЧАСТЬ у похороні вбитого арабськими терористами на мюнхенському летовищі кілька днів тому 32-річного ізраїльського інженера Арі Каценштайна і сімох мешканців жидівського дому для старих осіб у Мюнхені, що його підпалили невідомі дотепер злочинці. У похороні взяли участь також прем'єр автономного баварського уряду й посадник Мюнхену, який у своїй промові найгостріше наатаврував той підпал та апелював до жидів, щоби вони не в'язали того відокремленого злочинного акту із своїми споминами з гітлерських часів.

У ГОНГ КОНГУ ДІСТАЛИ відомості з сусіднього Комуністичного Китаю, що там почалась нова дурійка: по всіх містах поведено кампанію із багатотисячними мітинґами проти „клясових ворогів, капіталістичних тенденцій, корупції, злодійства, обманів і дефравдацій та інших подібних актів опозиції проти суспільного ладу Мао Тсе-тунга і його мудрих думок". Покищо відомо тільки про одну публічну екзекуцію, переведену над „ворогом народу" в Шанзі.

У ГРЕЦІЇ ВІДКЛАЛИ на неозначений термін суд над двома арабськими терористами, які 26 грудня м. р. обстріляли на летовищі в Атенах великий пасажирський літак ізраїльської лінії „Ель Аль", при чому згинув один ізраїльський громадянин. Судову розправу відклали з формальної причини, а саме, що не явились деякі свідки прокуратури. Суддя заявив, що наступну дату розправи визначить прокуратор. Амбасадор Ізраїлю в Греції запротестував проти відкладення розправи, бо це, на його думку, може осмілити арабських терористів до дальших подібних актів.

У Дітройті помер Теодор Грицай, кол. голова 175 Відділу УНС

Дітройт, Міш. (В. П.) — У неділю, 15-го лютого ц. р. у пополудневих годинах у місцевому шпиталі помер, після короткої і важкої недуги на 60-му році життя, бл. п. Теодор Грицай, уроджене́ць Дрогобиччини. До ЗСА прибув у 1950 році. Був активним у багатьох установах, як СУМА, Т-во Рідна Школа, Відділ УККА, Український Народний Дім, Мішиґенська Ліга і інші. Зокрема був прикладним союзовцем. Кілька років був головою одного з найбільш активних у Дітройті 175-го Відділу УНС. Похоронні обряди відбулися у четвер, 19-го лютого з погребового заведення А. Градовського до церкви св. Івана Хрестителя, а відтак на цвинтар Сен. Гедвік. Залишив у смутку вдову Меланію, родину в Україні та багатьох приятелів у громаді.

Сенат схвалив проєкт про об'єднання шкіл і в північних стейтах

Вашингтон. — Сенат більшістю 56-ох до 36-ох голосів 18 лютого схвалив законопроєкт про те, що всі школи публічні мусять бути расово збалансовані, це значить, що і в північних стейтах ,де часом школи мають у великій більшості тільки чорних або білих учнів, треба буде подбати про це, щоб в цих школах було фактичне об'єднання білих і чорних учнів. Сенат схвалив в цій справі такий проєкт: Ті школи, які не зуміють, чи не схочуть, об'єднати білих і чорних учнів у своїх клясах таким способом, щоб відношення між білими і чорними учнями було поважне, — не можуть діставати Федеральної допомоги. Значить, що об'єднання шкіл мусить бути здійснене не тільки там, де на основі місцевих зарядженъ існували окремі школи для білих і чорних учнів, але і там, де були окремі школи для білих і кольорових учнів внаслідок мешканевих відносин в даній місцевості. Сенатор демократ із Міссіссіппі Джан Стенніс поставив такий проєкт, який із вдоволенням прийняли інші сенатори з південних стейтів, бо бажають, щоб і північні законодавці мали об'єднані де факто школи. Це рішення Сенату мусить ще затвердити Конґресова Конференція, а пізніше проєкт мав би підписати Президент. Сумніваються, чи Конґресова Конференція погодиться на цей додаток до закону про шкільництво, який схвалив Сенат.

Жюрі в Чикаго визнало 5-ох оскаржених винними в підбурюванні до заворушень

Чикаго. — Жюрі в Чикаго, яке складалося з 10 жінок і 2-ох чоловіків, після 40-годинних нарад впродовж п'ятьох днів визнало винними 5-ох оскаржених в тому, що вони старалися спричинити заворушення під час Крайової Демократичної Конвенції в серпні 1968-го року ,кожний на свою руку, без організованої змови. Жюрі звільнило всіх 7-ох оскаржених від того пункту оскарження, який закидав їм організовану змову в тій цілі, щоб спричинити заворушення та не допустити до відбуття Номінаційної Конвенції. Згідно з рішенням жюрі засуджені п'ять оскаржених Дейвід Т. Деллінґер, Ренні С. Дейвіс, Томас Ф. Гейден, Аббі Гоффман і Джері С. Рубін. Їх засудило жюрі за намагання окремих підсудних спричиняти заворушення на вулицях міста під час демонстраційного маршу в 1968 році. Зовсім звільнені від вини два оскаржені. Джан Р. Фройнес і Лі Вейнер. Але всі 7 підсудних і два їхні адвокати засуджені суддею Джуліюсом Дж. Гоффманом до кари тюрми за те, що вони під час судової розправи своєю поведінкою ображали суд. Висота кари різна: від кількох місяців до 4-ох років. Оскаржені прибули до судової залі з тюремних келій, де вони відбувають кару за образу суду, сподіваючися, що суд повідомить їх про те, що жюрі не могло погодитися щодо вини підсудних, і тому не буде жадного засуду. Та підсудні розчарувалися, коли маршал повідомив суд, що жюрі має готовий вирок. Суддя Гоффман не подав речинця, коли він визначить висоту кари. За ті провини, які визнало за оскарженими жюрі, підсудним грозить кара тюрми до 5-ох років, грошова кара до 10,000 долярів, або і обидві кари. Оборонці заявили, що вони внесуть апеляцію від рішення суду.

Голова Резервової Ради обіцяє полегші в монетарній політиці

Вашингтон. — Голова Федеральної Резервової Ради Артур Ф. Бирнс, промовляючи в Спільній Конґресовій Економічній Комісії, заявив, що ще цього року можна буде зарядити полегші в монетарній політиці, коли економіка цієї країни буде розвиватися так, як передбачають він сам і федеральні економісти. Оцінка Бирнса відносилься до зменшення відсотків позичок та до випуску на грошовий ринок більше долярів, що мало б приспішити темп збільшення економіки. Голова Резервової Ради не сказав, коли б мали настати монетарні полегші, але він натякнув на це, що ці полегші не будуть значні, і що не треба сподіватися, що дуже легко можна буде дістати кредит в найближчому часі. Бирнс знає, що внаслідок браку кредитів найбільше терпить будівельний промисл, і тому він обіцяв, що подбає про це, щоб для збільшення руху в будівельному промислі призначити тимчасово додаткові фонди. Ощадностеві і по-

Злочин в П. Каролайні нагадує вбивство акторки Шерон Тейт в Лос Анджелесі

Фесттвілл, Північна Каролайна. — Вночі чотири невідомі злочинці напали на дім військового лікаря капітана Джеффрі МекДоналда та вбили його дружину й дві доньки 6-річну Кімберлі й 2-річну Крістен, а д-ра МекДоналда важко поранили ножами. Це вбивство нагадує подібний нічний злочин в Лос Анджелесі, коли злочинці вбили вагітну кінову акторку Шерон Тейта та всіх її гостей, що були в її домі. Злочинці часто вигукували, що треба „вбити свиней, бо „асід із грейт". Артистка Тейт була вагітна вагітна була і дружина лікаря пані Колетт МекДоналд. Преса пригадує, що в домі акторки Тейт знайдено написи кров'ю „пігс" (свиня). Такий самий напис кров'ю знайдено і в домі лікаря МекДоналда. Військова поліція, яку заалярмував поранений доктор, не знайшла жадних слідів вломy до мешкання. Одні задні двері до мешкання не були замкнені. Поліція гадає, що капітан заснув, читаючи часопис на софі, і збудився тоді, коли злочинці були вже в помешканні.

Члени 341 Відділу УНСоюзу жертвують на допомогу братам у Югославії

Віндсор, Канада (В. Г.) — В неділю 15лютого ц. р. тут у домі УНО відбулись Річні Збори 341-го Відділу УНСоюзу й після вибору урядників на діловий рік, у дискусіях про організаційні та різні громадські справи порушено тепер дуже пекучу справу — допомоги нашим братам і сестрам у Югославії, яких навістив недавно землетрус і понищив усі їхні довголітні дорібки. По короткій дискусії вирішено започаткувати між присутніми членами на тих самих таки зборах грошову збірку, яка в результаті принесла суму $ 200.00. До членів, які з певних причин не були на тих зборах, вирішено зайти й попросити їх пожертвувати на цю ціль.

ПРЕЗИДЕНТ ПРОГОЛОСИВ ЗВЕРНЕННЯ ПРО ЗАКОРДОННУ ПОЛІТИКУ АМЕРИКИ

ПЕРЕСТЕРІГ МОСКВУ ПРОТИ ВЕРХОВОДСТВА НА БЛИЗЬКОМУ СХОДІ. — СТВЕРДИВ БАЖАННЯ БУТИ ПАРТНЕРОМ СВОЇХ СОЮЗНИКІВ

Вашингтон. — Президент Ричард М. Ніксон, який з свого цьогорічного звернення про Стан Унії виключив був закордонні справи, тепер, в середу 18 лютого ц. р., проголосив об'ємистий документ, що охоплює 43.000 слів на 119 сторінках машинопису, який стосується виключно закордонно-політичних справ. Ніксон зайняв у тому документі однаково становище до актуальних міжнародних справ, як теж окреслив напрямні американської закордонної політики на далеку мету. З актуальних справ найважливішою частиною є його аналіза ситуації на Близькому Сході. Ствердивши, що чотири великодержави очевидячки не всилі конструктивно розв'язати ізраїльсько-арабську проблему і що Америка не виступатиме з ніякими дальшими своїми пропозиціями щодо ізраїльсько-арабського замирення, поки Совєти не змінять свого становища, Президент водночас перестеріг Москву ,щоб вона не старалася осягнути верховодницьку позицію на Близькому Сході. Такі совєтські амбіції ;„породили б глибоке стурбування Америки" — Президент заявив дипломатичною мовою. Він висловився оптимістично про поступ „в'єтнамізації". В'єтнамської війни й нормалізацію відносин у Південному В'єтнамі, але признав, що тамошній тривкий мир залежить передусім від настанови комуністів. Президент признав також, що взаємини між ЗСА і СССР далеко „не є задовільними", але мовляв, ідеологічні розбіжності втратили свою первісну гостроту й ніхто не повинен бажати собі зудару в ядровій добі. Однак Президент підкреслив загрозливу скількість і якість совєтської зброї, особливо далекосяжних ракет, і тому потвердив рішення Уряду продовжувати програму т. зв. „Сейфґарду", себто ракетної протиракетної охорони. Він висловив надію, що американсько-совєтські переговори про обмеження перегонів у збройнні будуть успішними. Африканські країни запевнив, що ЗСА не будуть встрявати в їх внутрішні справи, а південно-американським державам обіцяв поширення торговельних взаємин з облегшенням імпорту для південно-американських продуктів. На дальшу мету — президент Ніксон хоче сперти американську закордонну політику на трьох головних стовпах:. 1) партнерстві з союзниками, 2) власній оборонній силі, здатній підперти кожну спробу агресії і 3) готовості Америки розв'язувати існуючі проблеми у переговорах однаково з союзниками, як ворогами. На вступі свого звернення Президент говорив про „Нову еру" і „Рямці для тривкого миру", як теж з'ясував американський державний закордонно - політичний апарат. Припускають, що Ричард Ніксон увів прецедент, щоб з таким закордонно-політичним зверненням виступати в майбутності щороку.

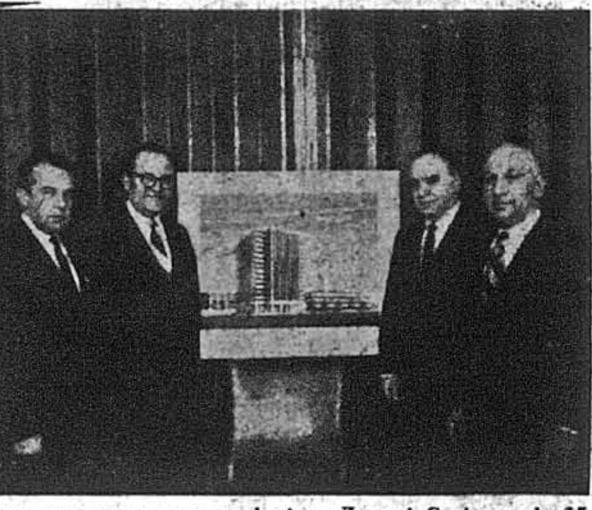
Прем'єри Західньої і Східньої Німеччини відбудуть свою першу конференцію

Бонн.—Канцлер Західньої Німеччини Віллі Брандт відповів на листа східньонімецького прем'єра Віллі Стофа з минулого тижня, повідомивши його, що він, Брандт, готов приїхати до Східнього Берліну в кожному дні між 9 і 22 березня ц. р. для безпосередньої зустрічі й переведення конференції про нормалізацію взаємин між двома частинами поділеної Німеччини. Віллі Стоф запропонував був таку зустріч на 19 або 20 лютого ц. р., але Брандт відповів, що прийняті ним вже раніше зобов'язання не дозволяють йому на виїзд у тому речинці. Речник Віллі Брандта Конрад Алерс заявив, що Західня Німеччина не може погодитись на будь-які передумови такої першої зустрічі та не може визнати Східньої Німеччини, як рівної собі суверенної держави бо в обох частинах Німеччини живуть ті самі німці й тому Східня Німеччина не є „чужою" державою. Такого визнання східньо - німецької держави домагався диктатор Східньої Німеччини Вальтер Ульбрихт, який переслав був Віллі Брандтові готовий текст договору, щоб Брандт підписав його. Західньо - німецький уряд ствердив, що будь - який договір може бути завершенням переговорів, а не вступом до них. Ця зустріч канцлера вільної Західньої Німеччини й прем'єра комуністичної Східньої Німеччини тому важлива, що це вперше вони конферуватимуть безпосередньо, а не через фактичних своїх протекторів — ЗСА і ССР стверджують найперші коментатори.

Українці беруть участь у столичному Мітинґу Свободи

Вашинґтон., Д. К. — З нагоди дня народження батька американського народу Джорджа Вашингтона, в столиці ЗСА в Залі Конституції відбудеться в суботу 21 лютого о 4-ій г. по полудні Вашингтонський Мітинґ свободи, організований Комітетом Свободи під керівництвом д-ра Чарлза Мозера. На мітинґу виступатимуть з промовами конгресмен Томас Давнінґ з Вірджінії, відомий політичний письменник і журналіст Д. Лукас та ін. Запляновано під час мітинґу підписати спільного листа до комуністичного уряду Північного В'єтнаму з домаганням, щоб він притримувався Женевської конвенції та гуманно поводився з американськими воєнно полоненими. Листа буде передано через амбасаду Швеції до Ганою. Голова Відділу Організації Оборони Чотирьох Свобід України, ООЧСУ, інж. Вол. Маєвський переслав Комітетові Свободи листа з запевненням про повну підтримку та участь українців — членів ООЧСУ в Мітинґу Свободи. В листі з 13 лютого між ін. сказано, що американські українці щиро підтримують конституційну демократію, права людини та свободу для всіх людей і народів, і особливо високо цінять ці принципи, бо українці мають важкий досвід у їхній боротьбі проти російського переслідування й потоптання прав України та інших поневолених народів.

МІСТО ЗАПОВІДАЄ БУДОВУ НОВИХ ПРИМІЩЕНЬ УНС КОШТОМ 5 МІЛЬЙОНІВ ДОЛЯРІВ

Перед зложенням в управі міста Джерзі Сиmі плянів 15-поверхового хмародеру для нових приміщень УНСоюзу і „Свободи", архітект пред'явив їх головним екзекутивним урядовцям УНС. На фото. біля архітектурного пляну могутньої будівлі, стоять (зліва): заступник гол. предсідника Володимир Сохан, гол. касир Петро Пуцило, архітект інж. Юліян Ястремський та гол. предсідник Йосип Лисогір.

Джерзі Сиmі. — Місцевий „Гадсон Діспеч" з 19-го лютого 1970 надрукував на першій сторінці таке повідомлення свого кореспондента Джека Гасбрука:

„Вчора зложено в Сиmі Гол пляни на будівлю будинку Українського Народного Союзу на Ексчейндж Плейс в Джерзі Сиmі коштом п'ять мільйонів долярів. Суперінтендент будівель Едвард Скала потвердив, що пляни на будову 15-поверхових нових приміщень Союзу доставлено до його бюра і він не бачить жадних перешкод для їх затвердження. Йосип Лисогір, головний предсідник Союзу, виявив минулого року, що Союз плянує нову будову на Ексчейндж Плейс. Тоді він ще сказав, що Союз був би зацікавлений в побудові 21-поверхового мешканевого будинку в тому районі. Існує деяка розбіжність думок щодо потреби 12 поверхів, але Скала не бачить у цьому жадної проблеми. Вчора також повідомлено, що Союз одержав згоду з Порт оф Ню Йорк Оторитi на здвигнення своєї будівлі над колією підземної залізниці. Пропонована будівля стоятиме між Рейлровд евеню і Монтґомері вулицею. Союз, який має тепер свою головну канцелярію в секції долини міста, перенеcеться до нових приміщень, займаючи в них кілька поверхів. Решта будівлі буде винаймлена для бизнесу. Речник міста заявив, що з остаточним затвердженням плянів конструкція нової будівлі зможе початися за приблизно один місяць часу" — подає „Гадсон Діспеч".

Метрополія Ню Йорку — Верховному Архиєпископові в 78-мі роковини народження

Ню Йорк. У 78-мі роковини його народження, Первоієрарха й голову Української Помісної Церкви, Верховного Архиєпископа Йосифа Кардинала Сліпого привітав Комітет Об'єднаних Американсько - Українських Організацій Великого Ню Йорку окремим листом, пересилаючи Архипастиреві найщиріші побажання від Української Громади Великого Ню Йорку. Заразом Комісія Фонду Верховного Архиєпископа, що діє при тому ж Комітеті ,як Метрополітальному Відділові УККА, долучила чек на суму 5.000.-00 які вплинули на конто фонду з пожертв останніх тижнів. В той спосіб сума пожертв, що їх переслано Їх Блаженству, дійшла до квоти 86.500.00 дол. Жертви вплиbають дальше.

„Енциклопедія Британіка" підготовляє видання праці про етнічні групи в ЗСА

Чикаго (В. Н.). — „Енциклопедія Британіка", — одна із найповажніших і найстарших світових енциклопедій, що має тепер свій осідок в Чикаго, заплянувала останньо виготовлення і видання великого, 10-томового твору п. н. „Творці Америки", що буде історичною студією про етнічні групи, які поселилися в ЗСА і про їхній вклад в розвиток цієї країни під кожним оглядом. З тією метою „Енциклопедія Британіка" звернулася до центральної організації Чикаго — Ліґи АУП — Відділу УККА, допомогти в зібранню матеріялів про українську групу в ЗСА, зокрема фотографії з життя цієї групи (українських церков, організацій ,клюбів, діячів і т. п.) з часів від 1875 до 1925-го року. Велику вагу кладе це видавництво на знімки кожної етнічної групи, в тому і нашої, з життя дома і при праці з тих часів. Видавництво просить про випозичення того роду знімок або про їх копії. Позичені знімки зверне негайно, за переслані копії заплатить.

В нашому загальному інтересі є не поминути нічого, що становить історію нашої української етнічної групи на терені ЗСА з тих часів та доложити всіх зусиль, щоби наша група була опрацьована якнайкраще, що є можливим тільки при наявности багатого, відповідного дібраного матеріялу.

В Чикаго згл. зі стейту Іллиной просимо передавати того рода матеріяли до Канцелярії Ліґи АУП (841 Н. Вестерн Евню, Чикаго 60622), інші місцевості можуть звертатися на ту саму адресу або безпосередньо до в-ва „Енциклопедія Британіка" (425 Норт Мічіґен Ев., Чикаго, Ілл. 60611). Наші церковні, громадські, братські та інші організації в ЗСА повинні не проминути такої доброї нагоди, щоб у того роду пропам'ятній книзі, яка вийде в багатомільйоновому тиражі під фірмою такого поважного видавництва як „Енциклопедія Британіка", історія нашого поселення в ЗСА і вклад у культурну та інші ділянки життя цієї країни вийшли у правдивому світлі.

СВОБОДА SVOBODA
Український щоденник UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1893
Ukrainian newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Subscription Rates: One year $18.00; six months $9.50; three months $5.00. For UNA members monthly 65¢.

Статті підписані їх авторами, не мусять відповідати становищу редакції.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

„Ад абсурдум"

Існує такий на перший погляд нелогічний і властиво аморальний, проте в життьовій практиці виправданий вислів: „чим гірше, тим ліпше". Люди звикають до кожної аномалії, коли вона довший час триває, і щойно тоді, коли вона настільки погіршується, що доходить до абсурду, отрясаються зі стану отупіння, хвилюються і думають про якісь рішучі заходи проти наявного лиха. Нема, мабуть, кращого прикладу на це твердження, як існування такої історичної аномалії, як совєтська імперія, до якої світ настільки звик, що найкультурніші західні держави викували теорії „стримування", „співіснування" та „будування мостів" і „переходу від конфронтації до пертрактацій", щоб виправдати свою пасивність супроти того, що діється за залізною завісою. Інший приклад з міжнародної ситуації: світ „звикає" до ізраїльсько - арабського конфлікту, дармащо генеральний секретар Об'єднаних Націй У Тант звернув увагу на те, що у світовій історії, зокрема, в історії Об'єднаних Націй, не було прецеденту, щоб держави, які між собою воювали, але погодилися на воєнне перемир'я, в щоденних заявах своїх державних лідерів нахвалялись, що ламають те перемир'я. Щодо внутрішньої ситуації в Америці, то їй погрожує небезпека, що її громадяни „звикнуть" до аномалії злочинства і до аномалії масового виламлювання середньошкільної і високошкільної молоді з-під контролі батьків та педагогів. З усіх країн світу в Америці найбільше занечищені земля, води й повітря, до чого люди вже почали „звикати". І щойно тоді, коли большевики перетягують струну своїм експансивним імперіялізмом, коли щоденні ізраїльсько - арабські двобої загрожують безпосередньо вибухом нової війни, починають метушитися дипломати, так само, як президент Ніксон заалярмував з приводу занечищення американської природи щойно тоді, коли в Озері Ірі в Огайо та прибережних водах Атлантику в стейтах Ню Йорку й Ню Джерзі майже зникла риба і вони стали небезпечними для користування.

Ще не прогомоніла вістка про страхітливе вбивство п'ятьох осіб в Каліфорнії, з фільмовою зіркою Шерон Тейт у проводі, вбивство, що його доконав гурток одурманених наркотиками гіппісів, як у минулий вівторок четверо гіппісів — якась біла дівчина, двоє білих і один чорний мужчини — закололи на смерть ножами 26-річну дружину військового лікаря і їх двоє дітей, 6-річну і 2-річну дівчаток, у їх помешканні на військовій базі Форт Бреґ в Північній Кароляйні і важко поранили батька родини, який уцілів тільки тому, що вбивники думали, що він мертвий. Опритомнівши цей 26-річний лікар висловив переконання, що вбивниками були особи, які діяли під впливом ЛСД. Їхня провідниця кричала: „Вбивай, убивай їх, свиней!"

Ця подія може спричинитися до того, що батьки, педагоги, різні суспільні кола й державні власті посилять боротьбу проти пошести наркоманії. За день перед тим у Ню Йорку помер 14-річний учень середньої школи, заживши забагато наркотиків. Великий гурт батьків з тієї дільниці демонстрував перед міською управою у Ню Йорку, вимагаючи рішучіших заходів у боротьбі проти торгівлі наркотиками та користування ними в школах. Посадник Ню Йорку, Джан Ліндзі, який не схотів прийняти делеґації демонстрантів і відіслав їх до свого заступника, проголосив пізніше, що програма лекцій про шкідливість наркотиків буде поширена на всі 33 шкільні округи Ню Йорку. В той самий час в іншому місці Ню Йорку відбулось з участю 500 осіб засідання Крайової Ради в справах злочинства, зокрема серед молоді, на якій виявлено страхітливі цифри наркоманії серед дітей, середньошкільників і, в меншій мірі, серед студентів. Вже не тільки „невинна" маріхуана, але й морфіна, героїна і ЛСД ідуть у масовий вжиток серед дітей і молоді.

До якого абсурду мусить дійти ця жалюгідна ситуація і наскільки ще має погіршитись існуюче зло, щоб прийшла реакція збоку всіх тих чинників, які можуть, повинні і мусять знайти доступ до сердець і розуму дітей і молоді!

Українським батькам і вчителям пригадуємо, що їм у цій справі може надзвичайно допомогти книжечка д-ра Михайла Данилюка „Наркоманія і зловживання ліками", видана й безплатно розсилана УНСоюзом.

Ф. Лукіянович

СТРАШНИЙ ЛІК: ТАЛІДОМІД

Штольберг — це містечко Західної Німеччини, що лежить у трикутнику, де збігаються кордони трьох держав — Західної Німеччини, Бельгії та Голляндії. Штольберг — це осідок бюр, лябораторій та відомої фірми Хемі Ґрюненталь.

Приблизно за 25 кілометрів від Штольбергу, поблизу Аахену, лежить інше містечко Альсдорф. Від травня 1968 року в Альсдорфі відбувається судова розправа, що сколихнула Західню Европу так, як ніяка інша від часів Нюрнберзького процесу.

На лаві обвинувачених сидять власник і дев'ять працівників фірми Хемі Ґрюненталь, з них двоє колишніх. Оскаржує їх уряд за покалічення та ненавмисне вбивство.

Ця фірма винайшла, випродукувала, опатентувала під 50-ма назвами і пустила в продаж у 60-ох країнах лік, званий талідомід.

Катастрофічні наслідки

Якщо прийняти, що трагедія — це нещастя, яке трапляється поодиноким особам, а катастрофа — це явище, що відноситься до десятків, соток чи тисяч осіб, то про талідомід, випущений на ринок у жовтні 1957 р., сміливо можна твердити, що приніс він катастрофічні наслідки.

Годі сказати, скільки дорослих осіб потерпіли від цього препарату. Тільки у Західній Німеччині заживали його 800.000 осіб. У цілому світі — мільйони. У багатьох із них проявились симптоми глибокого нервового розладу, трясення тіла, надмірне потіння і навіть втрата самоконтролі.

Але найприкріші наслідки проявились тоді, як заживали його вагітні жінки. Приблизно сім тисяч дітей народились від цих матерів із спотвореними руками чи ногами.

Деякі вагітні жінки, довідавшись про можливі наслідки уживання талідоміду, щоб не породити каліку, піддавались операції аборту. У певних випадках це позбавляло їх можливости родити дітей у майбутньому.

Деякі матері, що породили калік, прийнявши вину на себе, божеволіли і опинялися в психіятричних лікарнях.

Дуже голосний був випадок з одною молодою жінкою в Бельгії, яка, не можучи стерпіти виду своєї каліки дитини, убила її. За це поставлено її під суд. Під натиском громадської думки суд визнав її невинною, хоч вона до вини призналась. Оплески та сльози радости були виразом почувань чисельної публіки після проголошення вироку.

Фірма Хемі Ґрюненталь

Перед другою світовою війною існувала в Аахені фірма Даллі Верке, Маврера та Вірца, яка продукувала різних ґатунків мило, порошки для прання та косметики.

У 1946 році лябораторними дослідами цієї фірми керував доктор хемії, 32-річний Гайнріх Мюклер, що під час війни очолював Інститут дослідів тифу та вірусових недуг у Кракові. Осідок фірми перенесено до Штольберґу, назву її змінено на Хемі Ґрюненталь, а головою її став Герман Вірц.

Працюючи у 1954 р. над винайденням препарату проти товстіння, д-р Мюклер припадково натрапив на білу речовину без смаку та запаху, що формувалась у дрібні кристали. Хемічна назва її — фталімідо - глютаримід. Їй дано код К-17. Це був талідомід, що його у жовтні 1957 р. випущено на ринок у формі пігулок для заспокоєння нервів та проти безсоння. Талідомід продавався так добре, що фірма назвала його „зіницею в оці".

Але вже у 1959 році запримічено у дорослих осіб, що заживали цей препарат, симптоми хвороби, що її звуть периферійним невритисом. У грудні 1960 р. одна із закордонних компаній, що мала патент на талідомід, розчинивши його у глюкозі, почала експериментувати ним над тваринами. Всі вони погинули.

У липні 1961 року на нарадах управи фірми Хемі Ґрюненталь д-р Мюклер заявив: „Якщо б я був лікарем, то я не приписав би талідомід нікому. Ми стоїмо перед великою небезпекою".

Проте, решта учасників наради твердила, що цей препарат абсолютно безпечний, і робила все можливе, щоб розвіяти неприхильні чутки, що кружляли навколо нього.

У деяких провінціях Західньої Німеччини уряди охорони здоров'я видали розпорядження, згідно з яким талідомід можна було набувати тільки за лікарською рецептою.

Д-р МекБрайд та проф. Ленц

В далекій Австралії, у місті Сіднеї, 32-річний лікар Вілліям МекБрайд досліджував в одному із шпиталів деформацію новонароджених дітей. 4-го травня 1961 р. він довідався, що в двох випадках народження деформованих дітей їхні матері, бувши вагітними, заживали талідомід.

Д-р МекБрайд почав досліди над тваринами, даючи талідомід самичкам, одначе це не мало ніякого впливу на їх потомство. Та коли на початку червня того ж року народилась третя деформована дитина, мати якої заживала цей препарат, д-р МекБрайд не мав уже ніякого сумніву.

Він сконтактувався із торговельним бюром, що продавало талідомід в Австралії, і виявив своє підозріння. Його попросили не виступати з тим у пресі і приобіцяли, що його завваження перешлють до Лондону. З Лондону ті завваження переслали до Штольберґу вкінці листопада. Але драма вже розігралась.

Одночасно з дослідженням д-ра МекБрайда цією проблемою зацікавився проф. д-р Відукінд Ленц, шеф дитячої клініки в Гамбургу. В половині листопада 1961 р. він довідався про 14 деформованих дітей, які народилися від матерів, що заживали „контерґан" — під цією назвою продавали там талідомід. Того ж самого дня проф. Ленц зв'язався з д-ром Мюклером і зажадав від нього негайно стягнути цей препарат з ринку. На превелике його здивування д-р Мюклер рішуче відмовився це зробити.

Тоді проф. Ленц звернувся до міністерства охорони здоров'я, яке поставило фірму Хемі Ґрюненталь перед вибором: або вона стягне талідомід з ринку, або міністерство заборонить його продаж. Газета „Вельт ам Монтаг" надрукувала статтю, в якій описувалось підозріння проф. Ленца, що епідемію деформації спричиняє контерґан.

Щоб якось рятувати своє обличчя, фірма розіслала повідомлення, що доки не будуть розв'язані „певні наукові питання", вона стягає із ринку контерґан.

Скарга проти Хемі Ґрюненталь

Підготова до розправи тривала сім років, витрачено на це чверть мільйона долярів, переслухано 352 свідки, списано понад 70.000 сторінок зізнань. Самий лише акт обвинувачення охоплює 972 сторінки.

Усі підсудні (тобто фірма Хемі Ґрюненталь), які взяли 16 адвокатів, заявили, що вони невинні. Здогадуються, що тактика оборони полягатиме в якнайдовшому протягуванні процесу.

Процес, що почався у травні 1968 р., знаходиться тепер в початковій фазі перед лавою присяжних, як перед першою інстанцією. Немає сумніву, що дійде він до Найвищого Суду Західньої Німеччини. Якщо там визнають підсудних винними, аж тоді зможуть батьки потерпілих дітей вимагати відшкодування.

Несподівано у лютому ц. р., взаміну за звільнення від відповідальности перед батьками, фірма запропонувала сто мільйонів марок „на дітей" (28 мільйонів долярів). Не сказано в тій пропозиції, для яких дітей, в надії, що в судовому вироку буде промовчано, що ті діти потерпіли від талідоміду.

У Західній Німеччині нараховують 5.000 деформованих цим препаратом дітей, для яких влаштовано спеціяльні школи. Коли поділити 28 мільйонів долярів на цю кількість дітей, то на кожну дитину припадало б по 5.600 дол.

Фокомелія і судовий процес у ЗСА

У медичній термінології фокомелія — це деформація. Походить це слово від грецького „фокос" — фока і „мелос" — крильця. Отже означає воно деформацію, при якій долоні приростають до рамен, а стопи ніг — до стегон. До 1960 р. фокомелія була дуже рідкісним явищем.

Преса повідомила, що фірма Хемі Ґрюненталь заплатила за два випадки фокомелії в Англії по 50.000 дол., а в Швеції і в тій же таки Англії полюбовно полагодила відшкодування ще за кілька випадків.

Перша скарга проти цієї фірми у ЗСА поступила в березні м. р. Внесли її подружжя Даймонд із Райдалу, поблизу Філядельфії, в імені сина Дейвіда, що народився у квітні 1961 р. майже без рук. Під час перебування пані Даймонд у лікарні в Клівленді їй приписано кевадон (інша назва талідоміду). До речі, у ЗСА не допущено на ринок талідомід.

Каригідним є випустити на ринок медикамент, не провіривши його як слід, але ще більш каригідним є продовжувати його виріб та продаж, не зважаючи на чисельні перестороги.

Віра Дорожинська

ПОТРІБНО РОЗУМІТИ

(1)

У винятково цікавій та глибоко ідейній статті „Благословення горіючих духом" („Свобода з 24 грудня м. р.) о. Роман Ганас підкреслив надзвичайне значення гостинности у житті народу.

Українці славились та славляться своєю гостинністю, і о. Ганас зі смутком завважує, що на еміграції завмерло чи можливо завмирає оте гостинне життя, носіями якого було наше жіноцтво на рідних землях.

„Живемо на чужині, в добрі та достатках, — пише о. Роман Ганас, — але зауважуємо, що гостинність у багатьох наших родинах призабули... і то в родинах багатих та інтеліґентних... Хто винен? — запитує він. — Чи може деякі наші інтеліґентні пані, наші господині забули про звичаї рідної землі та замінили свої колись щирі, гостинні серця на серця скупарів і самолюбів."

Недугу української інтеліґенції, властиво її жіноцтва, сконстатовано, зробімо ж аналізу причин, що викликали цю недугу.

Чи існує різниця в житті інтеліґенції в минулому на рідних землях і тепер в Америці? Передусім візьмімо під увагу загальноприйнятий факт: коли князь жениться з мельниківною, вона після шлюбу стає княгинею, коли ж інженер чи лікар одружується з красунею без певної освіти і виховання, це не значить, що вона автоматично стає інтеліґентною людиною. Над такою особою ще потрібно дуже довго працювати, і дуже часто безуспішно. Як казали в Галичині: „Вези хоч і до Парижа, не зробиш з вівса рижа".

В цьому дописі ми маємо на увазі нашу інтеліґенцію, бож їй закинено оту скупість, негостинність.

Розділімо наших пань на дві групи: матерів і бабунь, що так прославились своєю гостинністю, і середнє покоління, тобто тих, що під час другої світової війни починали студії у високих школах, а кінчали вже їх на еміграції.

Наші пані — дружини лікарів, інженерів, священиків, правників, професорів, мали щонайменше 1 служницю та няньку до дітей. Інакше в ті часи „не випадало". В більшості мали вони закінчені гімназії, лише як винятки, ті, що закінчили університети, працювали, але до їх обслуги ще додавалась покоївка.

Назагал діяльність пань полягала в харитативній праці: відвідини шпиталів, шкіл, організація добродійних вечорів, балів, прибутки з яких йшли на сиріт, вдів, на „Просвіту", бібліотеки, відоме товариство „Білої Рожі" або „Ромашка", завданням якого було допомагати туберкульозним. Пані не мусіла мити начиння, підлоги, бігати на закупи, прати, прасувати одяг для дітей, чоловіка, себе. Для цього була „дівчина". Не було наркоманії серед молоді. Діти ходили до школи самі або в супроводі служниці чи няньки. Коли дитина не давала раду собі з математикою чи латиною, не мати допомагала її, а запрошений для цієї цілі студент, що мав підтягнути „відетале" дитисько.

Пані мали час на більші чи менші прийняття, завжди були відповідно одягнені, так що без попередження можна було їх відвідувати, не маючи страху, що застанеш господиню дому в старих чоловікових шортах за шаруванням підлоги в кухні. Вони не мали машин для збивання жовтків. Цю ролю виконувала макітра, міцно „вмонтована" в подолі „дівчини", та макогін, що спритніше за мотор крутився руками власниці подолу.

Пані штудерно прибирали торти, готували вибагливі страви та чарували товариство, на жаль, сьогодні цілком забулим мистецтвом ведення конверсацій, необразливими дискусіями та легенькими, немов травневий вітерець, залицяннями до гостей.

На еміграції ці, вже старші пані розділились на декілька груп. Ті, дружини професорів та правників, що не мали дітей, якщо ще вснлі, ночами чистять бюра або живуть на комбіновану свою і своїх, колись славних професорів мізерну пенсію. Їх ви зустрінете в церквах, на академіях у старенькких плащиках, з очима, що світяться добротою і розгубленістю. Вони раді вас гостити, але не мають ні сил, ні матеріяльних засобів. Залишились у них тільки сердечна усмішка та по - дитячому здивовані очі.

Друга частина пань матеріяльно забезпечені: дружини лікарів, інженерів, купців. Вони змучені пережитою війною, втратою дітей, родин, непризвичаєністю до умовин життя в Америці. Це якраз група пань, що всіма силами намагається зберегти традиції нашого народу і нашу гостинність.

Третя група пань рештками сил допомагає дітям виховувати внуків, вести господарство. Вони за цілий день праці в хаті так змучаться, що при усьому бажанні проявити гостинність волють уникнути цієї приємної оказії, щоб хоч „на хвилинку стулити очі" — відпочити.

(Закінчення буде)

ЕНЦИКЛОПЕДІЯ ІМПЕРІЯЛІЗМУ

У Києві вийшов перший том Радянської Енциклопедії історії України, що охоплює літери „А-Д", має кругло 2300 статтей, з них майже половина вперше потрапили на сторінки совєтського енциклопедичного видання. До таких належать, в першу чергу партійні діячі та совєтські командири, які боролися проти законного Уряду УНР і соборних армій УНР: Алексєєв, Восканов, Врублевський, Богдалов та багато подібних, або довгі списки „керівників партійно - комсомольського підпілля" в Україні під час гітлерівської окупації, між якими також переважають прізвища типу Волкова, Ґалкіна і ін.

Хоча запланована чотиритомова Радянська Енциклопедія історії України, РЕІУ, мала б розповідати — навіть з московської точки зору — про історію українського народу, „Радянська Україна" з 12 лютого в рецензії на 1-ий том не приховує, що поперше, „вся історія України подається не ізольовано, а в найтіснішому зв'язку з історією російського та інших народів СССР", подруге — що „понад половину статтей присвячено совєтській добі на Україні" і потретє, що „енциклопедія в и к р иває справжню суть контрреволюційних українських буржуазно - націоналістичних організацій та їхніх ватажків. Статті РЕІУ таврують їх ганебну ролю, як зрадників і найлютіших ворогів українського народу, прислужників міжнародного імперіялізму".

З таким підходом до історії України не важко доказати, що Дніпро впадає у Волгу, а Волга — в Чорне море. Це й стараються доказати 450 авторів першого тому, між якими є чимало московських науковців, є академіки, є навіть 74 доктори і 168 кандидатів наук, також „мейд ін Москав". Вже самий антиісторичний підхід до теми дискваліфікує це чергове енциклопедичне твориво. Українська історія сягає часів державних чи тогочасного князівства антів і слов'ян, себто далеко поза півтори тисячі років, але в Радянській Енциклопедії історії України 50-річний період московсько - большевицького поневолення України займає понад половину статтей. Навіть дійсно історичні відступи в РЕІУ безоглядно пофальшовані, зокрема, як подає „Радянська Україна" з 12 лютого, „багато місця займають матеріяли про народно - визвольну війну 1648-1654 рр. і воз'єднання України з Росією".

Українські емігранти зможуть легко переконатися в тому, скільки відсотків правди вміщено в цій „новій енциклопедії українського народу", коли прочитають характеристики себе, своїх громадсько - п о л ітичних, культурних і релігійних організацій та й вільних країн, у яких живуть.

Радянська Енциклопедія історії України — це лише про людське око замаскована „комунізмом" енциклопедія московського імперіялізму, якому ненависне все, що живе, розвивається і прогресує поза червоною імперією (л. м.)

РЕЗОЛЮЦІЇ X КОНҐРЕСУ УКРАЇНЦІВ АМЕРИКИ

що відбувся 24-26 жовтня 1969 в Ню Йорку

(4)

До платників Національного Датку

X Конґрес, ствердивши, що не тільки число платників Національного Датку, але і його висота не відповідають ні потребам УККА, ані матеріяльній спроможності платників, закликає їх добровільно збільшити висоту свойого національного, щорічного датку бодай до суми 25 долярів, як мінімальна сума Національного Датку, вимагає достосування до теперішнього стану вартости гроша і до збільшених внаслідок девальвації валюти, видатків УККА. Зокрема X Конґрес закликає громадян і установи масово організувати „К о н ґ р е с о в і Клюби" 25-50 і 100-долярових платників Національного Датку. Їх приклад напевно спричиниться до загальної підвишки Національного Датку, яка є необхідною для поширення й поглиблення діяльности УККА.

До центральних українських установ і місцевих організацій

X Конґрес закликає центральні установи, які є основою УККА, допомагати у переведенні збірки Національного Датку серед своїх Відділів, їх проводу і членства, переймаючи на себе частину збіркового труду, який не під силу виключно апаратові УККА. Висока жертвенність на цілі УККА членів проводу центральних установ дасть добрий приклад для проводу Відділів та членства цих установ.

X Конґрес закликає всі місцеві українські організації, зокрема фінансового характеру та з ширшою фінансовою основою, видатно збільшити свою жертвенність на цілі УККА і добровільно підвищити свій щорічний Національний Датoк бодай до ста долярів річно, в кожному разі не нижче як 25 долярів.

X Конґрес закликає українські низові установи допомагати в переведенні збірки Національного Датку серед своїх членів, не поминаючи жадного з членів своїх керівних органів.

У справі поширення передплати „Українського Квартальника" та видань УККА

X Конґрес закликає українське громадянство масово передплачувати „Український Квартальник" і поширювати його в своєму довкіллі. Зокрема X Конґрес закликає свідомих українських громадян та українські установи п е р е д п лачувати цей журнал для місцевих американських і чужинецьких установ, бібліотек та видатних громадських і політичних діячів, щоб причинитися до поширення правди про Україну та допомогти довести цей журнал до самовиплатности. X Конґрес уп о в н оважує адміністрацію цього журналу висилати його всім без винятку членам керівних органів УККА, обраним на цьому Конґресі і покликаним до них, згодом зобов'язуючи їх передплачувати цей журнал постійно.

X Конґрес закликає всіх українських громадян і всі українські установи набувати видання УККА для себе і для приятелів України, щоб цим спричинитися до поширення знання про українські справи і допомогти у розгорненні видавничої діяльности УККА.

У справі придбання центрального дому українських установ та канцелярії УККА

X Конґрес закликає українське громадянство, всі центральні та місцеві організації і установи, зокрема фінансового характеру, своїми щедрими пожертвами та активністю допомогти до можливо скорого придбання в Ню Йорку, осідку Об'єднаних Націй, центрального дому українських установ, в якому також приміщувалась би Канцелярія УККА. X Конґрес підкреслює необхідність такого репрезентативного дому, здвигненого силами всього громадянства, для вдержування потрібних зв'язків з чужинецьким світом, вияснювання серед нього українських проблем, а водночас збільшення поваги української громади в ЗСА.

У справі посмертних записів на УККА

X Конґрес закликає українське громадянство, зокрема самітних осіб та осіб, які мають родини поза залізною заслоною, не занедбувати вчасного виготовлення тестаментів, щоб зберегти в українських громадах часто з важким трудом запрацьований і збережений гріш, а водночас заохочує їх призначати частину свого майна, після свого найдовшого життя, на національні цілі, у першу чергу на свою начальну установу — УККА.

У справі збірки та пересилки Національного Датку

X Конґрес закликає українське громадянство допомагати у збірці Національного Датку. Систематична участь і праця відповідної кількости збирачів Національного Датку є передумовою успішної збірки і збільшення УНФонду.

X Конґрес закликає українських громадян, а зокрема дотеперішніх платників Національного Датку, самим складати чи пересилати до Канцелярії УККА або його Відділів свій щорічний Національний Датoк, не дожидаючи приходу збирачів. Цим вони в значній мірі причиняться до полегшення праці збирачів і збільшення суми збірки Н а ц і о нального Датку.

У справі підвищення мінімальної висоти Національного Датку

X Конґрес, ствердивши, що дотеперішня мінімальна висота Національного Датку в сумі 10.00 долярів річно, схвалена і введена в життя 20 років тому, не запевнює конечної фінансової бази для праці УККА, схвалює: підвищити мінімальну висоту Національного Датку до 15.00 долярів.

У справі співпраці з Церквами і церковними громадами у фінансових справах

X Конґрес доручає Екзекутиві УККА та Комісії для співпраці з Церквами продовжувати заходи для наладнання с и с т е м а т ичної співпраці УККА з українськими Церквами, церковними громадами та їх організаціями у всіх загальнонаціональних акціях і заходах УККА, зокрема висловлює побажання, щоб наші священики стали платниками Національного Датку, допомагали в його збірці серед членів своїх церковних громад і сприяли зростанню членства УККА.

Р е з о л ю ц і я щодо признання й подяки всім, хто фінансово допомагав УККА

X Конґрес висловлює признання й подяку всім тим особам і організаціям, які забезпечували фінансові засоби для діяльности УККА, зокрема постійним платникам Національного Датку.

Особлива подяка і признання належаться всім постійним збирачам Національного Датку, які з посвятою жертвували для УККА свій час і труд.

(Далі буде.)

Під знаком „Червоної Калини"

ДЕБЮТАНТКИ — 1970

Привітає дебютанток президент В-ва „Червона Калина" і голова Гол. Управи ОбВУА д-р Володимир Ґалан
Презентація дебютанток: Христина Навроцька й інж. Іван Вінтоняк
Аранжери забави: Юрій Лопатинський і Володимир Гриньох Оркестра: „Амор", співає Ігор Раковський

ЗАБАВА: HOTEL NEW YORKER, 8 AVENUE & 34TH STEET. ПОЧАТОК: ГОД 8:30

ХРИСТИНА НАВРОЦЬКА,

член Крайової Пластової Старшини в ЗСА, заслужена діячка у виховному секторі Пласту, від 10-ох років опікунка Дебютанток на Вечерницях „Червоної Калини"

Марта Авдикович
Irvington, N.J.

Лідія Андрусишин
Rego Park, N.Y.

Ліліяна Андрушків
New York, N.Y.

Уляна Близнак
New York, N.Y.

Ірена Болозовська
Philadelphia, Pa.

Оксана Борбич
Wallington, N.J.

Люба Буртик
Clifton, N.J.

Марійка Весоловська
New York, N.Y.

Юля Весоловська
New York, N.Y.

Роксоляна Гладка
Woodridge, Conn.

Ліда Голюка
New York, N.Y.

Маруся Ґой
New York, N.Y.

Христя Івануса
New York, N.Y.

Оля Ільницька
So. Hempstead, N.Y.

Уляна Ільницька
New York, N.Y.

Анна Кріль
Ridgewood, N.Y.

Соня Крумшин
Yonkers, N.Y.

Марія Ольга Кузьма
Shongum Lake, N.J.

Дарія Кушнір
Ridgewood, N.Y.

Марійка Макар
Passaic, N.J.

Леся Мельничук
Elizabeth, N.J.

Ліда Микита
Clifton, N.J.

Оксана Михайлюк
Union, N.J.

Роксоляна Юріянна Мицьо
Newark, N.J.

Ліда Мовчан
Macedonia, Ohio

Марта Мотика
Rochester, N.Y.

Муся Мочула
Clifton, N.J.

Оксана Мудра
Sunnyside, N.Y.

Марта Навроцька
Queens Village, N.Y.

Леся Оленчук
Flushing, N.Y.

Анна Марія Періг
Clifton, N.J.

Ліда Прокоп
New York, N.Y.

Реня Сафіян
New York, N.Y.

Люба Слойка
Yonkers, N.Y.

Орися Сокольська
Hartford, Conn.

Ляриса Стахів
Forest Hills, N.Y.

Христя Марта Струк
Garfield, N.J.

Леоніля Тодор
Bronx, N.Y.

Ірена Тромса
Bridgeport, Conn.

Оксана Катерина Цьолко
Cohoes, N.Y.

Квітка Цісик
Ozone Park, N.Y.

Ірина Черепаній
New York, N.Y.

Ганя Стефка Чуйко
Jersey City, N.J.

Наталя Евгенія Чума
New York, N.Y.

Оксана Шуль
New York, N.Y.

ВЕЛИКА ЗНИЖКА ЦІН!

РОМАН КУПЧИНСЬКИЙ:

СКОРОПАД — поема

Обгортка, 90 ціло- і півсторінкових ілюстрацій і оформлення Едварда Козака.

128 сторінок. Ціна 5.00 долярів.

Тепер 3.50 дол.

Поема видатного українського письменника Романа Купчинського про відомого широко із стрілецьких пісень сотника УСС Івана Цяпку, комтура стрілецького ордену „Лицарство Залізної Остроги" була відзначена критикою і читачами, як літературна подія. В цій романтично-сатиричній поемі, написаній дзвінкою літературною мовою, виведена зустріч колишніх Лицарів Залізної Остроги уже в мирний час, на замку князя Цяпки-Скоропада. В поемі багато сатиричних місць на тему політики, обряду, мови, музики і ін. Книжка видана розкішно з чудовими ілюстраціями Едварда Козака. Статтю про автора і його поему написав Іван Кедрин. З того післяслова читач довідується про головні дієві особи поеми та про орден „Лицарів Залізної Остроги".

ЕДВАРД КОЗАК:

АЛЬБОМ КАРТОК

З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ УСС

12 кольорових карток. Ціна 2.00 дол..

Тепер 1.00 дол.

Відомий український мистець-маляр і графік дає в цій серії унікальних мистецьких картин велигну візію бойової слави Українського Сігового Стрілецтва. Усі картини створені на мотиви стрілецьких пісень. Надаються до прикрашення кімнат і для оправлення в рямки.

1. „А ми тую червону калину підіймемо".
2. „Їхав стрілець на війноньку".
3. „Чорнобривко моя, вийди, вийди чимскоріш до вікна".
4. „Ой шумить, шумить та діброволька".
5. „Попереду Цяпка, під ним кінь дрімає".
6. „Хто живий — вставай!"
7. „А що один під'їжджа, на дівчиноньку гука".
8. „Ой зацвили сади білі".
9. „Видиш, брате мій".
10. „Заквітчали дівчатонька стрілецьку могилу".
11. „І снилося зночі дівчині".
12. „Засумуй трембіто та по всьому світу".

Е. Козак: „Їхав стрілець на війноньку . . ."

Д-р ВОЛОДИМИР ГАЛАН:

БАТЕРІЯ СМЕРТИ

240 сторінок. Ціна 5 долярів.

Сотник артилерії УГА, угасник Визвольних Змагань, д-р Володимир Галан

Автор — визначний старшина УГА, учасник Визвольних Змагань від 1918 року аж до переходу його військового з'єднання до ЧСР і приїзду до ЗСА — насвітлює і коментує у своїх спогадах події Української Національної Революції та Визвольної Війни. Спогади написані живо і документарно, тому є цінним причинком до історії УГА, а передусім її артилерії. Це люксусове видання має численні ілюстрації, 5 кольорових ілюстрацій Леоніда Перфецького та 8 карт і схем Иоахима Вишневецького. Передмову написав Іван Кедрин.

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ:

УКРАЇНСЬКЕ СІЧОВЕ СТРІЛЕЦТВО: ВИЗВОЛЬНА ІДЕЯ І ЗБРОЙНИЙ ЧИН

360 сторінок. Ціна 6.00 дол. в твердій оправі

Тепер 3.00 дол.

Одна з найосновніших історичних монографій про Українське Січове Сстрілецтво. Автор монографії, історик УСС і визвольних змагань, з'ясовує в своїй праці генезу й розвиток незалежницької ідеології УСС, подає історію їх постання, організації і бойових дій і визначає їх значення й ролю в історії визвольної боротьби українського народу.

ВАЛЕНТИН СІМЯНЦІВ:

СПОГАДИ БОГДАНІВЦЯ

124 сторінки. Ціна 1.50 дол.

Тепер 1.00 дол.

Збірка живо й безпосередньо написаних спогадів-оповідань про бої й походи славного в історії Українських Визвольних Змагань Богданівського полку, що в них автор — тепер відомий український еміграційний мистець-скульптор — брав участь у Визвольній Війні, як кавалерійський старшина.

НАШ ЛЬВІВ

ЮВІЛЕЙНИЙ ЗБІРНИК ПІД РЕДАКЦІЄЮ

ЛЕВА ЛЕПКОГО

216 сторін. Ціна 3.00 доляри.

Тепер 1.00 дол.

Збірник праць і статтей до історії Львова й літературних творів про це місто, виданий в 1953 р. для відзначення 700-річчя цієї столиці Західньої України (1252-1952), є однією із найкращих публікацій про український Львів, свідченням мрії про нього і туги за ним, як це підкреслив в передмові до цього збірника сл. п. Микола Шлемкевич.

ЗА ВОЛЮ УКРАЇНИ

ІСТОРИЧНИЙ ЗБІРНИК З НАГОДИ 50-ЛІТТЯ ЗБРОЙНОГО ВИСТУПУ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

628 сторінок, понад 200 світлин.

Ціна 12.00 долярів в твердій оправі.

Тепер 10.00 дол.

Монументальний, пребагатий на документальний зміст й оригінальні непубліковані досі ілюстрації, збірник праць і матеріялів до історії Українського Стрілецтва, виданий в розкішному мистецькому оформленні. Всі статті й джерельні публікації в цьому черговому томі великого літопису Українського Січового Стрілецтва подані в супроводі вичерпних речевих і біографічних довідок. Завершується збірник бібліографією джерел до історії УСС.

ОЛЕКСА КУЗЬМА:

ЛИСТОПАДОВІ ДНІ 1918 РОКУ

448 сторінок, із шкіцами. Ціна 5.00 долярів.

Тепер 2.50 дол.

Одна з найперших в українській історіографії монографій про Листопадові події 1918 року, написана учасником збройної й політичної боротьби за Львів на основі документів Головної Команди Української Галицької Армії й інших джерел та багатої української й польської історичної і мемуарної літератури. Видану у Львові в 1931 році книжку Олекси Кузьми (1875-1941) консеквентно нищили большевицькі загарбники. Перевидано цю працю з одного із небагатьох збережених за кордоном примірників. Книжку доповнюють 13 ситуаційних шкіців і плянів.

Ген.-хор. д-р РОМАН ДАШКЕВИЧ:

АРТИЛЕРІЯ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ В БОРОТЬБІ ЗА ЗОЛОТІ КИЇВСЬКІ ВОРОТА

208 сторінок. Ціна 3.00 доляри.

Тепер 2.00 дол.

Історія Гарматної Бригади Січових Стрільців написана її командантом, видатним громадським і військовим діячем, колишнім полковником Українських Січових Стрільців, згодом генерал-хорунжим Армії УНР — Романом Дашкевичем. В книжці подана історія цієї Бригади і її участи у воєнних операціях, починаючи від першої батерії Січових Стрільців при Галицько-Буковинському Курені і Артилерійської Групи до славної Гарматної Бригади УСС наприкінці 1918 р.

ІВАН КЕДРИН:

ВИКРИВЛЕНА ПРАВДА

36 сторінок. Ціна 60 центів.

Тепер 30 центів.

Події в Україні 1918 року у кривому дзеркалі споминів д-ра Л. Цегельського. Спростування невірних тверджень про участь і ролю УСС в Листопадовому перевороті та відповідь на статті Д. Богачевського. Це відповідь публіциста-історика, колишнього старшини, провідного сучасного журналіста на незгідні з історичною правдою твердження в спогадах д-ра Л. Цегельського.

СОФІЯ ТОБІЛЕВИЧ:

РІДНІ ГОСТІ

46 сторінок. Ціна 50 центів.

Тепер 25 центів.

Тепло й мило написаний спогад з часів побуту УСС-ів на Україні в 1918 році Софією Тобілевич (1860-1953), дружиною відомого драматурга й діяча української сцени Івана Карпенка-Карого.

МИРОН ЗАКЛИНСЬКИЙ:

ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ

128 сторінок. Ціна 1.50 дол.

Тепер 1.00 дол.

Найповніша з усіх дотеперішніх біографій полковника Дмитра Вітовського (1887-1919), громадського діяча, стрілецького ідеолога, вождя Листопадового Зриву, секретаря Військових Справ ЗОУНР й одного з найвидатніших західньо-українських діячів в українському державному будівництві. Автор життєпису, підстаршина УСС із сотні Вітовського, був учасником Листопадового зриву й боїв у Львові. Перу його належать численні статті і спогади з історії УСС і Визвольних Змагань.

ЛУКА ЛУЦІВ:

СЛІДАМИ СТРІЛЕЦЬКОЇ СЛАВИ

32 сторінки. Ціна 1.00 долара.

Тепер 60 центів.

Просто й безпосередньо розповідає у своїй книжці колишній УСС і сьогоднішній літературознавець і літературний критик д-р Лука Луців про передісторію й історію Січового Стрілецтва, про його походи й бої і про його славу, відгомін якої зберігся не тільки в історичних працях і мемуарах, але і в стрілецьких піснях.

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ:

ЛИСТОПАД 1918

50 сторінок. Ціна 1.00 доляра.

Тепер 50 центів.

Листопадовий зрив Українських Січових Стрільців. Полковник Дмитро Вітовський в кривому дзеркалі споминів д-ра Л. Цегельського. Спростування і вияснення невірних тверджень. В цій книжці висвітлена правдиво, на підставі історичних джерел і даних, історія участи УСС й ролі полк. Дм. Вітовського в Листопадовому Зриві.

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ:

БІБЛІОГРАФІЯ ДО ДЖЕРЕЛ ІСТОРІЇ УКРАЇНСЬКИХ СІЧОВИХ СТРІЛЬЦІВ

116 сторінок. Ціна 2.00 доляри.

Тепер 1.00 дол.

Після виданої ще до війни праці Петра Зленка „Матеріяли для бібліографічного покажчика УСС", яка окоплювала 988 позицій до історії УСС, усе — матеріялів і причинків, друкованих до 1935 року, нова праця д-ра Степана Ріпецького в цій ділянці охоплює бібліографію джерел до історії УСС, які появилися до 1964 року. Усіх занотованих в цій другій частині Бібліографії УСС позицій — 1,331, в тому 357 доповнень до бібліографії за роки 1912-1935.

СТЕПАН РІПЕЦЬКИЙ:

КРУТИ

15 аркушів друку.

Д-р Степан Ріпецький, визнагний історик Українських Сігових Стрільців

Незабаром появиться уже довго вижидана, після довголітніх основних студій написана капітальна історична праця д-ра Степана Ріпецького під заголовком: „КРУТИ. Світла ідея і геройський чин українського юнацтва". Книга буде багато ілюстрована, із джерельними документами і матеріялами, багатьма коментарями і вичерпною бібліографією предмету.

Запрошуємо стати членом Видавничої Кооперативи „Червона Калина"

Вписове: 5 дол. **Уділ: 10.00 дол.**

Замовлення на книжки і належитість (чеками чи money order-ами) слати:

"CHERVONA KALYNA"

UKRAINIAN PUBLICATIONS COOPERATIVE, INC.

P.O. BOX 507, CHURCH ST. STA. NEW YORK, N.Y. 10008

ПАМ'ЯТАЙТЕ ПРО БРАТІВ У ПОТРЕБІ В ЮГОСЛАВІЇ!

ОДЯГИ, ВЗУТТЯ, НАКРИВАЛА і ХАРЧІ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
1213-1217 Summit Avenue
JERSEY CITY, N.J. 07307 Tel.: (201) 795-2155

ГРОШОВІ ПОЖЕРТВИ ПОСИЛАТИ НА АДРЕСУ:
UNITED UKRAINIAN AMERICAN RELIEF COMMITTEE
5020 Old York Road
PHILADELPHIA, PA. Tel.: (215) GLadston 5-3774

У Випані відзначено роковини 22 Січня

(В. П.) Заходом Відділу Українського Конгресового Комітету, 25 січня, в парохіяльній залі українська громада у Випані, Н. Дж., відзначила роковини Державної Незалежности і Соборности земель України.

Академію розпочато американським гимном, який відспівали діти школи українознавства і СУМА із проф. Романом Левицьким і пані Галиною Гураль; опісля члени СУМА із гуртка юних бандуристів, учні проф. Романа Левицького, вміло відіграли на бандурах пісню „Чом, чом, земле моя, так любо-ж ти мені", та виступили з деклямаціями.

Святочну промову „Січневі Роковини і ми" виголосив Василь Насічняк. Промовець насвітлив труднощі політичного, економічного і адміністраційного характеру, зовнішні і внутрішні, з якими мусіли боротись творці українських січневих актів з перед 52-ох років. Він цитував місця з IV-го Універсалу про злуку всіх земель України, і на тлі січневих актів представив теперішню боротьбу українського народу проти окупантів. Промовець вказав на потребу згоди та єдности всіх українців, без огляду на політичні чи віровизнавчі розмежування.

Присутні, що заповнили святкову залю, вислухали доповідь з увагою.

Студент музичної школи Мирон Ядзин відіграв на скрипці з чуттям „Серенаду" Альта Турна, „Заль" Джорджа Трінгазза і „Капріз" Романа Купчинського. Присутні нагородили його довгими оплесками.

Проф. Роман Левицький відіграв на бандурі „Пісню Кобзаря" із музичної драми „Невольника" М. Кропивницького, стрілецьку пісню „Синю чічку" М. Гайворонського та повстанську пісню „На покинутих згарищах". Публіка прийняла ентузіястично виступ відомого українського бандуриста.

Заповідачем точок програми був булавний СУМА Микола Бурий, з рамени відділу УККА. Громада Випані відчула, що Січневі Роковини — це найважніша річниця, якої ніколи не можна забути.

ВИСТАВКА КАРТИН С. ГНАТІВ

Ірвінгтон, Н. Дж. — В публічній міській бібліотеці вперше українка мистецьмаляр Слава Гнатів має індивідуальну виставу її художніх праць. Виставу можна відвідати щоденно від год. 9-ої ранку до 9-ої вечора, в суботу до год. 6-ої вечора. Вистава триватиме до кінця місяця лютого. Слава Гнатів є членом відділу Асоціяції Діячів Української Культури Північного Нью Джерзі.

На допомогу братам в Югославії

На заклик Централі СУА помогти нашим братам у Югославії 73-ій Відділ СУА у Бріджпорт, Конн. виявився дуже активний. В короткому часі зумів перевести збірку в сумі $285. і позбирав сотні фунтів уживаного одягу. Два наші добродії, панове Богдан Романів і Василь Кузьо, перевезли це все до Нью Йорку, Н. Дж., за що їм належиться щира подяка, бо зробили це без винагороди.

Дай, Боже, щоб всі малі громади як наша, могли виявити себе такими щиросердечними в помочі і потребі нашим братам у Югославії. Голова нашого Відділу є п. Мирослава Чубата.

Марія Сливінська
пресова реф.

В Україні на селах важать пудами, міряють аршинами

Київ. — Шофери колгоспу „Світанок" Глухівського району відмовились здавати на приймальному пункті картоплю, бо кожен із них навантажив авто по 2,5 тонни картоплі, а на приймальному пункті їм записували на 300 кілограмів менше. Автомашина прогаювала цілий день, заки колгоспні вагарі вирішували, які ж ваги дійсні, а які треба направити. „Радянська Україна" з 12-го лютого в розповіді „З допомогою аршина" інформувала, що й колгоспні агрономи міряють землю та глибину оранки з допомогою старовинного і офіційно не існуючого аршина, царської давньої мірки, бо не мають інших прилад для вимірювання. Раз на рік об'їздить колгоспи інспектор, який провіряє ваги та ін. вимірювальні прилади і ставить на них клейма: „Але ж чи гарантує навіть добрий ремонт справність вимірювальних приладів на цілий рік?" запитує газета. — Ні, вони, як і будь-який інший механізм, можуть вийти завтра з ладу, а підправити їх нікому". Газета подає список відсутніх в колгоспах на Україні вимірювальних приладів: немає манометрів, динамометрів, вологомірів, автоматичних ваг, великих ваг-терезів, не вистачає навіть звичайних метрів тощо. Один із агрономів сказав представникові газети, що „нам доводиться складні агрономічні питання вирішувати старим, дідівським способом".

Успіх нового українського музичного твору

Новоутворена музична організація п. н. Струнний квартет Придаткевича (The Prydatkevytch String Quartet) виступив з першим власним дебютовим концертом в неділю, першого лютого ц. р. Концерт відбувся в залі нового імпозантного будинку прилюдної бібліотеки міста й повіту Овенсборо, Кентокі, яку виповнили любителі доброї музики.

Програма складалась з квартетів Й. Гайдна, оп. 74, ч. 3, та Фр. Шуберта, посмертний твір, який часто називають Дівчина та смерть. В другій часті програми виконано другу частину квартету ч.-2 К. Деттерсдорфа, закінчуючи програму солідним і бравурним твором Івана Вовка п. з. „Варіяції на українську тему". Цей твір присвятив композитор основникові квартетної організації Романові Придаткевичеві. Український музичний твір, виконаний — вперше денебудь, — як це було зазначене в друкованій програмі, викликав таке сильне признання публіки, що виконавці мусіли його повторити.

П. Іван Вовк скомпонував „Варіяції" в такий спосіб, що вони звучать легко та пристрасно, а кінцева (десята) варіяція, в дусі українського козачка, ефектовно та успішно закінчує цей веселий, тільки з деякими ліричними моментами — для контрасту — твір. Композитор Вовк живе в Каліфорнії, а музичні студії проходив в Україні та в Парижі, у Франції.

Рецензент щоденника в Овенсборо „Мессенджер енд Інквайрер", д-р Еміль Агнел, відзначив як перфектну обстановку бібліотечного приміщення для виконання доброї музики і виступу поважної музичної організації, а сам виступ квартету назвав мілевим кроком музичного розвитку міста Овенсборо (понад 60.000 душ населення). Це місто гордиться також чотирирічним існуванням професійної повної симфонічної оркестри, з якою, попри дальші виступи визначних американських солістів, виступав як соліст у фортепіяновому концерті Едварда Гріґа також українець Роман Рудницький. Овенсборо має теж поважний і добре зорганізований хор.

Вислухання поважної програми, численною публікою, яка заповнила залю, продовжує д-р Агнел, — було свідоцтвом культурної зрілости мешканців міста Овенсборо, про що всі причині собі щиковото здавали справу. Ці чотири члени квартету: Роман Придаткевич та Еліан Томпсон, скрипалі, Джером Редфери, віолют і Олівія Енн Бапп, челістка, є професійно компетентними музиками, які в повноті та довільно ті музичні твори, які були в програмі, відтворили.

Лідія Клоповотовська

Авторський вечір Уляни Любович в Балтиморі, Мд.

13-го грудня 1969 р. в приміщенні „Самопомочі", заходом місцевого відділу СУА, українська громада мала приємність бути учасником надзвичайно цікавої літературно-мистецької імпрези — літературного вечора письменниці Уляни Любович, авторки „Розкажу Вам про Казахстан".

Вечір відкрила пані Лідія Леміщка, культурно-освітня референтка Відділу СУА, яка представила пані Любович. Авторка нарисів „Розкажу Вам про Казахстан" народилась у Львові, де закінчила середню школу. Вищі студії з політичної економіки та журналістики кінчала в Познані, в Польщі. До війни працювала в редакції жіночого журналу „Нова хата" і в журналі для молоді „На Сліді". Після окупації західних земель України совєтськими військами, від 1940 року разом з батьками була вислана в Казахстан, звідки їй вдалось переїхати в Польщу, а з Польщі до Америки. Тепер авторка живе в Нью Йорку, де працює в банку, належить до редакційної колегії журналу „Наше Життя" та займається літературною працею.

„Розкажу Вам про Казахстан" це хронологічний опис переживань та життя авторки під час її перебування на засланні в Казахстані. Під час вечора авторка познайомила слухачів з частиною своїх нарисів, які увійшли до збірки — „Інформації про Казахстан".

Читання творів авторкою зробило на слухачів магічний вплив. Довго, довго не сходила з пам'яті „ізбушка" з глиняною доліwкою, та постать вишуканого, старого дідугана — священика, який „ховає у схованці за піччю свій служебник і єпітрахиль, а сам себе ховає в маску вічно нерозумного старика з розкуйовдженою бородою".

Після програми відбулось, при чаю, спільне прийняття та знайомство з авторкою з слухачами, та огляд картин молодого українського маляра-артиста Ореста Поліщука. Організували вечір — голова відділу СУА п-і Г. Самотін та культ-освітній референт пані Лідія Леміщка.

(Ю Е)

УКРАЇНСЬКИЙ БАСОВИЙ КВАРТЕТ У ВІДНІ

Український басовий-квартет у Відні

На початку 1969 р. у Відні створився Комітет Української Молоді, який мав приготовити концерт в честь Тараса Шевченка. На перших пробах керівник нашого церковного хору проф. Андрій Гнатишин почав експерименти. В басах церковного хору співало 4 молоді співаки, і наш професор об'єднав їх до басового квартету. Це не так легко, бо квартет складається з двох тенорів та двох басів, а тут чотири баси. Але проф. А. Гнатишин опрацював для нас народні пісні і з двома піснями ми мали виступити на Шевченківському концерті 10 травня 1969 р. у Відні. Несподівано наш спів так сподобався людям, що ми мусіли додати ще третю пісню. Цей успіх для нас був заохотою далі працювати з нашим квартетом.

Несподівано ми дістали запрошення до Німеччини, де ми виступали 30 серпня 1969 р. на бенкеті в честь Кардинала Сліпого. Почалися австрійські організатори, які бачили нас на Шевченківському програмі.

7-го жовтня 1969 ми виступали на т. зв. „Віннерськім сальоні", на імпрезі, яка відбулася в той час перший раз, і де представляють молоді групи з музики або літератури. Про це була вістка в австрійському радіо та пресі.

8 листопада 1969 відбулася академія з нагоди Листопадових Роковин, де ми перебрали мистецьку частину програми.

У Відні знаходяться теж групи інших слов'янських народів, вони були, так як і ми, запрошені виступати на академії з нагоди 60-ліття чесько-словацького руханкового товариства „Орел". Як ми чули, цей наш виступ 30-го листопада вдався дуже добре та сподобався численній публіці.

12-го грудня. Союз Українських Філятелістів Австрії влаштував свою 3 річну виставку, вечором того ж дня відбулася мала імпреза. Де були присутні австрійські урядовці та видатні філятелістичні діячі. Ми відспівали три коляди, просили нас заспівати ще дві пісні, бо наш спів сподобався.

Ще двічі ми виступали в 1969 році. 16 грудня на різдвяній академії, яка відбулася у 9-му повіті Відня, і куди нас запросив голова цієї округи і 20 грудня на ялинці, яку влаштували для „понад 1.000 чеських та словацьких дітей, між ними більшість політичних вігнанців 1968-1969 років.

На короткий час нашого існування думаю, що всім виступи — це гарне число тим більше, що ми виступали і поза межами Австрії. На цьому місці мусимо подякувати нашому проф. Андрієві Гнатишинові. Створення цього квартету була його ідея. Проф. Гнатишин має багато праці як диригент церковного хору та як композитор, він майже в кожному тижні присвятив пару годин для проб з квартетом, та опрацював постійно пісні для нас. Наша подяка професорові, який уможливив нам осягнути такий успіх.

Представлюю членів нашого басового-квартету. Всі вони чотири — це солісти церковного хору при церкві св. Варвари у Відні і співають також на платівках „які в грудні 1969 були накручені нашим хором. Платівка „Воскресія Утренія" має появитися на Великдень ц. р.

Український басовий-квартет у Відні творять: Борис Ямінський, 24 роки, студент філософії, баритон; Генрик Штайнгаген, 26 років, урядник, перший бас; Григорій Стика, 21 рік, студент матуральної школи, другий бас; Ігор Тарко, 21 рік, студент драм, контра-бас.

Б. Я.

Збільшуймо фонд упорядкування і видання спадщини В. Винниченка

На заклик Комісії УВАН для вивчення й публікації літературної спадщини В. Винниченка, за останній квартал 1969 року „відгукнулося знову багато свідомих українських патріотів. З пожертвами на цю важливу культурно-наукову справу за той квартал прийшли такі жертводавці:

Іван Воскобійник — 250 дол. (в рахунок зделклерованих 500 дол.), Петро Довбачук — 110 дол., Іван Зіковоротний — 105 дол. По 100 дол.: панна Валентина Лімонченко, інж. Петро Марченко, інж. Степан Куропась, д-р Богдан Олесницький, д-р О. Дерій, Михайло Шаблій, Теодор Ткачук, С. Мацкевич, Літературно - допомоговий Фонд „Слова", пані А. Калабиневич-Лопухович (підл. ч. 187) — 60 дол.; по 50 дол.: інж. Євген Снігура, В. Когенко, Дмитро Корнієнко; 35 дол. — д-р Юрій Криволап; по 25 дол.: інж. Осип Зінкевич, проф. Ілля Демиденко, д-р М. Войтович, Г. Лозинський, С. Нечипорук; по 20 дол.: проф. Василь Заїтченко (підл. л. ч. 176), інж. Василь Григоренко, Веніямин Несенюк (підл. л. ч. 121), Карбінек Ріл Естейт; по 10 дол.: М. Терпак, М. Французенко, С. Приходько, Д. Корбутяк, І. Шевченко, З. Шиприкевич, А. Забігайло, д-р Євген Варварів, д-р Ч. Шав'як, Раїса Зелінська, Марія Іващенко, Ганна Самутина, М. Шабельник, проф. Семен Михайлишин, П. і Л. Прокопенко, В. Вевсовіз, В. Будиз, проф. С. Самбірський, Олександер Дібенч, д-р Дарія Коструб'як, Р. Грач; по 5 дол.: Ю. Ілінський, І. Вігун, І. Колос, М. Дольницький, Т. Біровець, Т. Борецька, К. Денисенко, д-р Б. Томків, інж. П. Шох, В. Пакулин, В. Ганас, В. Пилипенко, М. Семенець, С. Тополяк, І. Бабич, А. Михайлова, І. Филимончук, Віктор Чорний, Ф. Халецький, Павло Мартіян, В. Олександер, Володимир Синежак; 3 дол. Р. Петренко; по 2 дол.: Г. Кізар, Г. Степаненко, І Денисенко.

Винниченківська Комісія УВАН висловлює щиру подяку всім жертводавцям.

Дотеперішні пожертви уможливили Комісії працю над складанням картотеки і упорядкуванням всієї архівної збірки В. Винниченка. Робляться фотостати з найцінніших рукописних матеріялів, опрацьовується „Щоденник". Здано до друку два недрукованих романи: „Поклади золота", (написаний 1926 року, друкується в збірниках „Північне сяйво" за редак. проф. Яра Славутича) і „Слово за тобою, Сталіне" — останній твір Винниченка, що його він написав 1950 р., незадовго перед смертю. Готується до друку повість з доби війни між Совєтською Росією й Україною 1918-1919 рр. під назвою „По той бік" і драма „Між двох сил".

Збірка пожертв і позичок у Фонд видання літератури і спадщини В. Винниченка продовжується. Пожертви просимо й надалі посилати на адресу УВАН в Нью Йорку. Українська Вільна Академія Наук (УВАН) користується правом податкових пільг (Текс екземпт). Всі жертводавці мають право свої пожертви відрахувати від податкових сум.

Чеки просимо виписувати на:

Ukrainian Academy (Fund Vynnychenko).

Посилати на адресу:

The Ukrainian Academy of Arts and Sciences in the U.S., Inc., 206 West 100th Street, New York, N.Y. 10025.

З діяльности ТУСМ-у в Ню Йорку

25-го січня 1970 р. відбулися місячні сходини О. Д. ТУСМ-у в Нью Йорку, на які завітав до нас голова Центральної Управи ТУСМ-у інж. В. Кульчицький. Всі внутрішні справи були полагоджені та вирішено план праці на слідуючий місяць. Члени вирішили приготовити Святочні Сходини для вшанування Героїв Крут. Ці сходини відбудуться при кінці місяця лютого у великій залі Дому Визвольного Фронту. Вибрано Комісію в складі: Оксана Ференц, Лариса Лозинська, Галя Климук, Богдан Футала та Асколд Лозинський і як дорадника запрошено ред. Д. Чайковського. Також відбудеться Товариська Зустріч при кінці квітня. Під час Загальних Зборів, які відбулися 9 листопада м. р., прибуло 8 нових членів. Сподіваємось, що зі збільшенням членства пожвавиться і праця товариства в майбутньому.

Л. Л. секретарка

ДРУГОВІ І БРАТОВІ НА ВІЧНУ ПАМ'ЯТЬ

(Згадка про св. п. Йосипа Штайна)

Повідомлення про ненадійну смерть мгра прав Йосипа Штайна в Німеччині глибоко зворушило всіх, що знали покійного, були йому ріднею, або більше чи менше знайомі. Його німецьке назвисько свідчило, що Штайни німецького походження, але, осівши на українській землі, в Новому Яричові, біля Львова, вони стали гарячими українськими патріотами. Батько покійного Іван Штайн, визначний яричівський міщанин і народовець з часів перед першою світовою війною, разом з батьком автора цього сумного спомину, теж Іваном, з гуртом інших свідомих українців містечка гуртувалися разом, ставлячи опір москвофільсько-кацапській ідеології, що в тих часах мала своїх багатьох визнавців у численних селах і містечках Львівської округи. Їхня рішуча постава супроти моксвофільства, яке на церковному полі виступало у формі московського православія, служило взірцем освідомної праці довкільним селам, які потапали в моксвофільському багні.

Своїм духовим провідником визнали яричівські патріоти Івана Франка, який бував у них частим гостем, переводив з ними довгогодинні дискусії і впливав на розвій їхнього громадського світогляду. Франко інформувався в Новому Яричові про грабунковий напад на рим.-католицького пароха в селі Кузикові, що був темою одної з його більших повістей. Лагідніше ставлення автора повісти до духовенства взагалі і до жертви грабункового нападу зокрема, було без сумніву виявом поінформованости, що її одержав Франко в Яричеві в домах своїх глибоковіруючих знайомих.

Іван Штайн мав чудовий голос, тенор, що його унаслідив по батькові покійний Йосип, він був окрасою місцевого хору і крилосу ,він напричуд гарно співав ірмологійонні напіви, що їх він знав не гірше від іспитованих дяків святоюрської школи у Львові. Родина Штайнів відзначалася глибокою релігійністю, мати покійного, хоч римо-католицького обряду, стала для своїх дітей примірною вчителькою українських молитов і взором християнського життя і моралі, що ними пізніше так яскраво відрізнялися між ровесниками її діти, що з них наймолодший Ярослав, вже абсольвент львівської Богословії, згинув на війні у боротьбі з большевиками під Харковом. Іван Штайн, залізничник з професії, вщепив у своїх дітей неоцінену прикмету щирої дружби і братерства, що їх практикував він у колі своїх друзів, які, як батько підписаного, навіть своїх власних дітей христили ідентичними іменами: Йосип, Михайло, Ярослав; батько підписаного, Іван, помер у московському полоні під час світової війни.

Після першої світової війни батько покійного Йосипа Штайна перенісся на сталий побут до Львова, де мав багато родини у добре відомих львівських кругах, і як залізничник, замешкав у домі залізничників при вул. Зигмунтівській. Це дало йому можливість дати дітям вищу освіту, що її набували всі три брати Штайни у філії акад. гімназії, куди до першої кляси попав теж підписаний тоді, як директором гімназії був проф. Наливайко, а опікуном кляси і вчителем української мови і латини — проф. Іван Зілинський, що про нього пам'ять ніколи не загине в серцях тих, що мали щастя бути його учнями. Покійний Йосип з'єднав собі серця усіх нас, його товаришів, особливо львовян, тих, що були після війни проводом українського Львова, завдяки яким почав відроджуватися Львів і до українського народу почали признаватися навіть ті одиниці і родини, що в невідрадних для українців обставинах у Львові часами навіть вже призабули українську мову.

Покійний брав надзвичайно активну участь у всіх шкільних товариствах молоді, які свобідно розвивалися під доглядом патріотичних українців професорів філії гімназії. Релігійний світогляд Покійного, співчування матеріяльній нужді багатьох з його товаришів студентів, давало причину до того, що Покійний ділився з потребуючими товаришами навіть предметами першої потреби, помагав і служив усім краще за рідного брата. Золоте серце, щира українська душа і тверезий, здоровий розум супроводили всім його починанням і помагали йому часто виходити переможно з багатьох складних життєвих ситуацій.

Не багато друзів Покійного, що активно працювали в часах між двома війнами для справи визволення України, залишилися вже живими після довгих років невпинних змагань. Йосип Штайн, що знайшов тимчасовий притулок на землі своїх німецьких предків, плекав у серці надію побачити ще Львів, своє улюблене місто, вільним містом українського народу, коли однак це не сталося можливим для нього, це станеться дійсністю для тих, що залишаться в живих, вони увійдуть до нього, завдяки посвяті і праці багатьох, з яких одним з визначних був покійний Йосип.

Нехай Господь Бог, якому ревно служив усе життя Покійний, нагородить його трудолюбиве життя місцем, де вже нема ні болізні ні печалі.

Йосип Дачкевич,
проф Колегії св. Василія
Стемфорд, Конн.

ЛИСТУВАННЯ РЕДАКЦІЇ

ВШ. Г. С-та. Клівленд: „Відкритий лист" це одна із багатьох форм публічної дискусії на актуальні теми, чи один із багатьох способів довести до публічного відома справу загального зацікавлення. Такі „відкриті листи" редакція розглядає так само, яко кожний інший допис чи статтю та вирішує його придатність до друку. Якщо такий „відкритий лист" не має загального значення і вартости та не надається на те, щоб його друкувати редакційним порядком, автор такого „відкритого листа" може опублікувати його порядком платного оголошення. Очевидно, що коли б у такому „відкритому листі" були неправдиві твердження, образливі вислови чи будь-які нісенітниці, тоді такий лист не буде надрукований навіть порядком платного оголошення.

ВЩ. Галя Климук, Ню Йорк: Дякуємо за „голос читача", але його цілком не чути, чи радше не видно на пересланій нам дуже невиразній копії.

ВШ. Я. П., Клівленд: Дякуємо за переслану нам копію листа. Справа, про яку пишете, дуже болюча і ми це глибоко відчуваємо.

ВШ. П. К., Пассейк: Дякуємо за листа .Нам відомий текст резолюції. Маєте повну правду, висловлені в тій резолюції твердження цілком безпідставні. Проте, ми не думаємо їх „опрокидувати". Маємо багато далеко ліпших завдань, включно з теперішньою акцією для допомоги потерпілим від землетрусу братам в Югославії, ніж полеміку з видуманими обвинуваченнями.

ВШ. Інж. М. Л-ко, Ню Йорк: Дякуємо за „Глечик на капусту, щоб і я Гандзею була", але цей глечик має повних вісім сторінок і хоча капуста в ньому дістична, то від надміру таки міг би жевіт розболіти. Так твердили п. М. Сурмач і д-р М. Данилюк, на статті яких відповідаєте.

Читайте українські книжкі і газети, бо часте читання веде до просвіти, а просвіта — це сила

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

**СУБОТА,
21-го ЛЮТОГО, 1970 р.:**

ФІЛЯДЕЛЬФІЯ, Па. — Місячні збори членів 239 Відд від год. 3:30 до 4:30 в Горожанськім Клюбі при 847 N. Franklin. На порядку дня, крім звичайних справ, буде вибір делеґата і заступника делеґата на Конвенцію УНСоюзу в травні ц.р. — Д-р Вол. Ґалан, предсідник; Мих. Ковальчук, секр.

СПОРТ

Редаґує В.Сохан

ВІДБИВАНКАРІ „Ч. СІЧІ" ТРЕТІ В ТУРНІРІ У ФІЛЯДЕЛЬФІЇ

У відбиванковому турнірі, який відбувся 7-го лютого у Філядельфії здобула дружина відбиванки чоловіків „Ч. Січі" з Нюарку третє місце серед десяти кращих дружин відбиванки Сходу ЗСА, приналежних до кляси „А". Розгри турніру відбулися в двох групах по п'ять дружин кожна, в яких суперники відбували між собою двосетові зустрічі. У першій групі змагалися: Вест Сайд, Балтимор, Петерсон, Вашинґтон і „Ч. Січ", а в другій: Бінґемтон, Ст Джо Лід Ко., Статен Айленд, Філядельфія і Палестре Нац. Монтреаль. Після гор кожний з кожним у цих двох групах перші та другі місця зайняли: в першій групі Вест Сайд і „Ч. Січ", а в другій Бінґемтон і Палестре Нац. (французи). Всі ці чотири дружини розіграли фінальні змагання, у висліді яких зайняли вони остаточна такі місця:

1. Бінґемтон УМСА
2. Вест Сайд УМСА
3. „Чорноморська Січ"
4. Палестре Нац. — Монтреаль

До цікавих змагань січовиків треба зачислити зустріч „Ч. Січ" — Балтимор 2:0 (18:16, 15:9), та фінальні гри Бінґемтон — „Ч. Січ" 2:0 (15:6, 17:15) і „Ч. Січ" — Палестре Нац. 1:0 (16:14) за третє місце.

Від самого початку гор цього турніру дружина „Ч. Січі", як цілість, не могла себе „віднайти" в низьких і слабо освітлених залях. Низькі стелі та вузькі площі примусили відбиванкарів „Ч. Січі" змінити цілком свій нормальний стиль гри і піти на низькі та короткі подачі і виклади. Вже впродовж перших змагань в таких непередбачених умовинах „Ч. Січ" втратила точки 0:2 (6:15, 11:15) із Вест Сайд УМСА та поділилася сетами 1:1 (15:8, 10:15) із Вашинґтон Волей Бол Клабом. Після втрати цих трьох сетів послабла в січовиків віра в перемогу та надія на осягнення фіналів, вислідом чого була непевність та нервовість змагунів. Перехід на ще меншу залю до дальших гор не поправив ситуації. Але тут перші змагання „Ч. Січ" виграла з Петерсоном 2:0 (15:6, 15:13). Черговi та останні змагання групи розіграла „Ч. Січ" з дружиною Балтимору, яка в двох попередніх турнірах виелімінувала січовиків. А тут „Ч. Січ" потребувала перемоги, щоб ввійти до фінальних гор. Тренер дружини інж. Б. Гайдучок рішився на вповні змінений склад до цієї зустрічі, який вийшов з духом віри в перемогу. Точні виклади Поповича, якого переставлено зі стинача на викладача, принесли бомбардування площі Балтимору з обох сторін сітки. В завзятій грі під сіткою, під час бльоків, м'яч зірвав Ситницькому окуляри, а Магметові розірвав окуляри на куски. Але ця гра з посвятою принесла січовикам перемогу 2:0 (18:16, 15:9) і перехід на головну залю до фінальних гор. Тут перед численними глядачами, які виповнили вщерть залю, виступила дружина „Ч. Січі" у своїх репрезентаційних одностроях та була представлена як „Юкрейнієнс".

У своїх фінальних змаганнях із Бінґемтон показала „Ч. Січ", що вона вміє грати відбиванку. Лише через фізичне вичерпання зійшли січовики переможеними з рахунком 6:15 та 15:17. А в кінцевому сеті для вирішення третього місця „Ч. Січ" перемогла французів з Монтреалю з рахунком 16:14.

В загальному дружина „Ч. Січі доказала, що грає відбиванку високої кляси дуже вирівняно та з акціями приємними для ока глядача. Бракує дружині кондиції — видержливости в довгих цілоденних змаганнях турнірів. В поодиноких сетах вирізнялися доброю грою поодинокі змагуни, але зокрема відзначався у всіх грах послідовний бомбардувальник Юрко Бук. Після закінчення турніру судді ґратулювали дружині та поодиноким змагунам „Ч .Січі" за їх гарну гру.

Наступний турнір, в якому візьме участь відбиванкова дружина чоловіків „Ч Січі", відбудеться 21-го лютого в Ню Гейвені, Конн.

Б. З.

„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ" — В. К. „КУРСА 3:0 (15:6, 15:7, 15:2)

Мейплвуд, 12 лютого. — Довго очікувана зустріч чолових жіночих відбиванкових дружин стейту Ню Джерзі закінчилися цінною перемогою „Ч. Січі". Були це 9-ті ліґові змагання „Ч. Січі" і дев'ята за порядком перемога, якою українки гідно зреванжувалися лотишкам за минулорічну поразку, що коштувала „Ч. Січ" втрату чемпіонату ліґи. Завдяки цьому успіхові „Ч. Січ" закріпила свою позицію лідера цьогорічного сезону та залишилася поважним кандидатом на чемпіона. В грі, як і можна було сподіватися, змагунки обидвох дружин виявили на початку деяку скутість і напруження, що оправдано спричинила висока ставка зустрічі. В ході змагань першого сету українки першими позбулися цих від'ємних чинників і зараз таки перебрали ініціятиву, яку втримали до закінчення зустрічі. Змагання закінчилися після трьох сетів, з яких „Ч. Січ" вийшла переможцем, відносно високими вислідами. В звітових змаганнях відзначилися Оксана Бук (стинки), Люба Лапичак і Д. Сенежак (технічні заграння) і Л. Бойко (в сервах). Жертвенно грали теж Я. Олесницька, О. Ярош, Н. Клапіщак і О. Стеранка.

Слідом за своїми старшими подругами з більшим успіхом ,як в мин. р., ідуть молодші спортовики „Ч. Січі", які виступають в„Б" дружині. Провідник обидвох жіночих дружин, інж. А. Лапичак з ентузіязмом працює, особливо з молодшими спортовками, які все таки моглиб здобувати ще більші успіхи, якщо б завзятіше та з більшою посвятою й ентузіязмом ставилися до кожних змагань. Кращими змагунками в „Б" дружині являються: Л. Сиґіда, Л. Мельник і Р. Сорочко. Значний поступ роблять теж Р. Юркевич, Л. Величковська. В складі крім них виступають: М. Мандрусяк і М. Олесницька.

4 квітня відбудеться важливий відбиванковий турнір ліґи, господарем якого назначено „Ч. Січ".

Табеля гор відбиванкової Ліґи Ню Джерзі

(Стан в дні 13 лютого 1970)

	гор	точок	сетів
„Ч. Січ" А	9	18:0	27: 3
В.К. „Курса"	9	17:1	24: 5
Вендалс В.К.	8	13:3	16:10
Раґвей ІВКА	8	12:4	14:12
„Ч. Січ" Б	9	12:6	10:12
Лівінґстон	8	10:6	9:15
Персипені	8	10:6	9:18
Спрінґфілд	8	7:9	3:23

Члени УСТ „Чорноморська Січ" в Управі СУАСТ-Схід

Останні Загальні Збори СУАСТ-Схід, що відбулися минулого місяця в Ню Йорку, вибрали між іншими чотирьох представників УСТ „Ч. Січ" до Управи СУАСТ. На 1-го заст. голови СУАСТ-Схід вибрано інж. М. Яворського, фінансовим секретарем — д-ра Вірщука, ланковим відбиванки — інж. А. Лапичака, ланковим плавання — М. Лебедя. Усі згадані представники „Ч. Січі" є теж членами Управи Т-ва. До Управи СУАСТ-Схід на позицію ланкового настільного тенісу кооптовано інж. Ю. Храневича, теж члена Управи „Ч. Січ".

О. Твардовський

ВІДІЙШЛИ ВІД НАС

ОЛЕКСАНДЕР ЗАХАРІВ, член УНС Відд. 464 Т-ва Л. Українки в Ошаві, Онт., Канада, помер 23 грудня 1969 р. на 78 р. ж. Нар. в с. Рогізна, Україна, і став членом УНС в 1930 р. Полишив у смутку дружину Марію, 4 синів: Антона, Івана, Теодора, Петра, 17 внуків і 13 правнуків. Похорон відбувся 27 грудня 1969 р. на юніон цвинтарі в Ошаві, Онт.

Вічна Йому Пам'ять!
М. Хомин, секр.

ВОЛОДИМИР ДЕМБРОВИЧ, член УНС Відд. 283 Т-ва Запорозька Січ в Оборні, Н. П., помер на 81 р. ж. Нар. в Україні, і став членом УНС в 1925 р. Полишив у смутку сина Петра з родиною. Похорон відбувся 26 січня 1970 р. на цвинтарі Глен Гевен Меморіял Парк в Глен Бурні, Мд.

Вічна Йому Пам'ять!
П. Пироганич, секр.

ТАРЗАН, Ч. 6325. Знахурі безсильні супроти малих мурашок

Запоморочені сильним сонним напитком вождя Меду, надокучливі знахурі прокидаються, щоб перейти іспит — перед вогненними мурашками!

Ти, вожде Дикий Коте, познайомив нас із добрим „добрим іспитом для магії „обія", таким іспитом, що його наш нарід зрозуміє!

Маю надію, вожде Меду. Мужі, які твердять, що вони мають велику магічну силу, не повинні лякатися малих мурашок.